

Ruscus aculeatus L.

PLUMBAGINACEAE.

Armeria sampaio (Bernis) Nieto Feliner.

ROSACEAE.

Rubus genevieri Boreau subsp. *herminii* (Samp.) P. Cout.

SCROPHULARIACEAE.

Anarrhinum longipedicelatum R. Fernandes.

Euphrasia mendonçae Samp.

Scrophularia grandiflora DC. subsp. *grandiflora* DC.

Scrophularia berminii Hoffmanns & Link.

Scrophularia sublyrata Brot.».

ANNEX VII

PROCEDIMENTS PER A LA CAPTURA O MORT D'ANIMALS I MODES DE TRANSPORT QUE QUEDEN PROHIBITS

a) Mitjans massius o no selectius.

– Animals cecs o mutilats utilitzats com a reclams.

– Gravadors i magnetòfons, aparells electrocutadors, dispositius elèctrics i electrònics que poden matar o atordir.

– Fonts lluminoses artificials, espills, dispositius per a il·luminar els blancs, dispositius de visor que incloguen un convertidor d'imatge o un amplificador d'imatge electrònic per a tir nocturn.

– Armes semiautomàtiques o automàtiques el carregador de les quals puga contindre més de dos cartutxos.

– Trampes no selectives en el seu principi o en les seues condicions de treball.

– Xarxes, llaços (només per a aus), ceps, trampes-cep, verins, esquers enverinats o tranquil·litzants.

– Vescos.

– Explosius.

– Asfíxia amb gas o fum.

– Ballestes.

– Hams (excepte per a l'exercici de la pesca).

b) Mitjans de transport.

– Aeronaus.

– Vehícles de motor.

– Vaixells de motor (excepte per a l'exercici de la pesca).

ANNEX VIII

GEODIVERSITAT DEL TERRITORI ESPANYOL

I. UNITATS GEOLÒGIQUES MÉS REPRESENTATIVES

1. Estructures i formacions geològiques singulars de l'orogen varisc en el massís Ibèric.

2. Estructures i formacions geològiques singulars del basament, unitats al·lòctones i tapadora mesoceno-zoica de les serralades alpines.

3. Estructures i formacions geològiques singulars de les conques cenozoiques continentals i marines.

4. Sistemes volcànics.

5. Depòsits, sòls edàfics i formes de modelatge singulars representatius de l'acció del clima actual i del pas-sat.

6. Depòsits i formes de modelatge singulars d'origen fluvial i eòlic.

7. Depòsits i formes de modelatge costaners i lito-rals.

8. Sistemes kàrstics en carbonats i evaporites.

II. CONTEXTOS GEOLÒGICS D'ESPANYA DE RELLEVÀNCIA MUNDIAL

1. Xarxa fluvial, polperes i paisatges apalatxians del massís Ibèric.

2. Costes baixes de la Península Ibèrica.

3. Sistemes kàrstics en carbonats i evaporites de la Península Ibèrica i Balears.

4. Sèries estratigràfiques del paleozoic inferior i mitjà del massís Ibèric.

5. El carbonífer de la serralada Cantàbrica.

6. Sèries mesozoiques de les serralades Bètica i Ibèrica.

7. Fòssils i icnofòssils del cretaci continental de la península Ibèrica.

8. Seccions estratigràfiques del límit cretaci-terciari.

9. Conques sinorogèniques sudpirenaiques.

10. Conques terciàries continentals i jaciments de vertebrats associats d'Aragó i de Catalunya.

11. Unitats olistostròmiques de l'avantpaís bètic.

12. Episodis evaporítics mesinians (crisi de salinitat mediterrània).

13. Jaciments de vertebrats del pliopliocè espanyol.

14. Associacions volcàniques ultrapotàssiques neògenes del sud-est d'Espanya.

15. Edificis i morfologies volcàniques de les illes Canàries.

16. L'orogen varisc ibèric.

17. Extensió miocena en el domini d'Alborán.

18. Mineralitzacions de mercuri de la regió d'Almadén.

19. La franja pirítica ibèrica.

20. Les mineralitzacions de Pb-Zn i Fe de l'urgonià de la conca Bascocantàbrica.

21491 LLEI 43/2007, de 13 de desembre, de Protecció dels Consumidors en la Contractació de Béns amb Oferta de Restitució del Preu. («BOE» 299, de 14-12-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

Al llarg de la història, s'ha passat des d'una producció d'autoconsum, en què els individus produïen el que era necessari per a la seua supervivència, a la producció de l'economia de mercat actual, en la qual es comercialitza per a un mercat impersonal i anònim, guiat per motivacions econòmiques i estimulat per la publicitat i la competència. De vegades el consumidor empra o gasta un cabal monetari no sols amb la idea de satisfer les seues necessitats o desitjos més immediats, sinó també amb l'objecte d'adquirir béns la utilitat dels quals radica en la seua mera possessió i col·lecció. En este sentit, la realitat demostra que determinats béns, unitàriament o formant part d'una col·lecció o un conjunt, resulten particularment atractius per al dit fi i que, a més, manifesten una aptitud directa o indirecta per a la denominada generació de valor o mer depòsit de valor enfront del caràcter naturalment perible d'altres béns consumibles.

Les condicions de comercialització d'estos béns, entenen per això la seua alienació per mitjà de contractes translatius del domini o figures que complisquen una fun-

ció econòmica semblant, poden revestir les més diverses modalitats, i en este sentit el legislador ha anat deixant a la lliure voluntat de les parts l'establiment de qualssevol pactes o condicions que consideren convenient, no constituint, en principi, la dita comercialització una activitat que requerisca major atenció regulatòria, i quedarà subjecta, per tant, als mecanismes de protecció del consumidor dissenyats per la normativa general reguladora de l'activitat econòmica.

No obstant això, quan l'activitat de venda directa als particulars dels dits béns comporta un pacte de recompra d'estos, el consumidor, des d'una situació asimètrica respecte a la informació, tendix a prestar poca atenció als béns objecte del contracte i a les condicions del venedor, de manera que es debilita la seua posició enfront d'este últim. Amb l'objecte de reforçar la posició del consumidor, es va dictar la disposició adicional quarta de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'Institucions d'Inversió Col·lectiva, la inclusió de la qual va tindre com a objecte o finalitat completar la regulació integral de la comercialització i publicitat dels béns de què es tracta, en el sentit d'assegurar que el consumidor rep una informació precontractual àmplia sobre els béns, el seu procés de valoració i de la situació econòmica financera del venedor, que ha de facilitar, entre una altra informació, una còpia dels seus comptes auditats. Així mateix, es va establir un règim sancionador, a aplicar per part de les autoritats de consum, que pretenia assegurar que la comercialització d'este tipus de béns es realitza en les condicions informatives previstes.

La realitat ha evidenciat, no obstant això, que el tràfic d'este tipus de béns, sota determinades circumstàncies, especialment quan el pacte de recompra s'acompanya d'una promesa o compromís de revaloració cert, fa que el consumidor tinga en compte principalment la promesa de revaloració, i no preste atenció suficient a elements importants com les garanties oferides per a abonar la mencionada promesa.

Per això, és necessari complementar les actuals obligacions d'informació, previstes en la disposició adicional mencionada, i construir un marc complet de regulació, reforçant la protecció de la part més dèbil del contracte, el consumidor, per mitjà de l'atorgament de garanties a favor seu.

Esta llei es compon de 8 articles, a més de dos disposicions adicionales, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i tres disposicions finals.

L'article 1 definix l'àmbit d'aplicació, i posa l'èmfasi en el que constituïx l'autèntica naturalesa de l'activitat mercantil: la comercialització de béns amb oferta de recuperació del preu i, en la major part dels casos, amb oferiment de revaloració. Aclarix, no obstant això, per a més seguretat que, en tot cas, s'inclouen en l'àmbit d'aplicació d'esta llei les activitats regulades fins ara com a comercialització de béns tangibles.

Quedant clar en la norma que l'activitat regulada no és financera, s'aborda la regulació de les relacions jurídiques amb els consumidors establint mecanismes de transparència en la informació i garanties adicionales per a la protecció del consumidor.

Tenen consideració de consumidors i usuaris els deficients en l'article 1.2 i 3 de la Llei General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris.

En l'article 2 es regulen les comunicacions comercials, i es prohibix que induïsquen a confusió al consumidor amb les activitats de tipus financer, en particular per mitjà de la utilització d'expressions pròpies d'este sector, com ara inversió, estalvi, rendibilitat, o altres d'equivalents. S'exigix que en totes les comunicacions comercials s'informe expressament que els béns o servicis a través dels quals es realitza l'activitat no tenen garantit cap valor de mercat.

L'article 3 aborda la regulació de la informació precontractual; este aspecte és un dels més nous i necessaris. S'exigix que la informació precontractual es preste per escrit o en suport de naturalesa duradora que permeta la constància i conservació de la informació. L'oferta contractual serà vinculant per a l'empresari i s'haurà de mantindre durant quinze dies, durant els quals no podrà celebrar-se el contracte.

S'assegura així un període de reflexió al consumidor sobre les condicions contractuals que se li oferixen. Amb caràcter previ a la contractació, haurà d'informar-se el consumidor sobre les característiques essencials dels béns o servicis oferits i si se'n fa entrega a l'usuari o, si és el cas, destí que se'ls dona i responsable de la seua custòdia, gestió o administració; el preu complet, incloent-hi impostos, dels béns o servicis a través dels quals es realitza l'activitat i, si és el cas, les revaloracions que s'oferisquen i les dades objectives en què es base la informació sobre possibles revaloracions futures i el preu complet, incloent-hi impostos, que cobre l'empresa o professional pels seus servicis i forma de pagament.

S'ha d'informar, així mateix, de la forma i despeses de la formalització del contracte i si estes seran assumides per l'empresa o professional o pel consumidor o usuari i del caràcter vinculant de l'oferta per a l'empresa o professional i el període de reflexió que la llei concedeix al consumidor.

També s'haurà d'informar de l'obligació de l'empresa de constituir garanties previstes en esta, així com de qualsevol altra oferta i del risc econòmic dels béns o servicis comercialitzats.

El contracte es regula en l'article 4, en el qual s'establix que, en tot cas, es formalitzarà en escriptura pública, i s'hauran de reflectir tots els compromisos adquirits per les parts i els drets i obligacions d'estes en cada operació. A més, en l'article 5 s'exigix que l'empresa, en la data de formalització del contracte, haja subscrit una assegurança de caució, aval bancari o qualsevol altra garantia individualitzada que assegure al consumidor la quantia de l'import de restitució oferit.

En l'article 6 s'establix la nul·litat dels contractes subscrits contravenint les disposicions de la llei.

La prova, segons l'article 7, del compliment de les obligacions previstes en la llei correspondrà a l'empresari o professional.

L'article 8 estableix que en el règim d'infraccions i sancions i en la determinació de l'administració autonòmica competent per al control, inspecció i sanció caldrà ajustar-se a la legislació general de consum, estatal o autonòmica.

La disposició adicional primera estableix el termini d'un mes des de la publicació de la llei per a fixar els aranzels dels drets corresponents a la intervenció dels notaris en els termes que preveu esta llei.

En la disposició transitòria única es declara l'aplicació d'esta llei als contractes la renovació dels quals es produïska després de la seua entrada en vigor.

La disposició final primera disposa que es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.1a., 6a., 8a. i 13a. de la Constitució, com a títol competencial. S'afeg, finalment, en la disposició final segona, que correspon a les comunitats autònomes, en el seu respectiu àmbit territorial, aprovar les normes de desplegament i execució d'esta llei.

Article 1. Àmbit d'aplicació.

1. Esta llei és aplicable a les relacions jurídiques amb els consumidors i usuaris de les persones físiques o jurídiques que, en l'exercici d'una activitat empresarial o professional no regulada per la legislació financera, comercialitzen béns amb oferta de restitució posterior, en un o més pagaments, de tot o part del preu pagat pel con-

sumidor o una quantitat equivalent, amb promesa de revaloració d'este import o sense.

En particular, queden sotmesos a l'àmbit d'aplicació d'esta llei les relacions jurídiques amb els consumidors i usuaris de les persones físiques o jurídiques que, en l'exercici d'una activitat empresarial o professional:

a) Comercialitzen béns per mitjà de contractes de mandat de compra i venda de béns i altres contractes que permeten realitzar esta activitat; perceben el preu d'adquisició d'estos o una comissió, i es comprometen a alienar-los per compte del consumidor entregant a este, en diversos o en un únic pagament, l'import de la seua venda o una quantitat per al supòsit que no trobe un tercer adquirent dels béns en la data pactada.

b) Comercialitzen béns per mitjà dels contractes indicats en el paràgraf anterior amb oferiment de revaloració o, si és el cas, amb garantia de restitució del preu d'adquisició o qualsevol altre import.

2. Els béns a què es referix l'apartat anterior són segells, obres d'art, antiguitats, joies, arbres, boscos naturals, animals en tot cas i, així mateix, aquells altres béns susceptibles de ser objecte de l'activitat descrita en l'apartat anterior.

3. A l'efecte d'esta llei, són consumidors o usuaris les persones físiques o jurídiques que adquirixen, utilitzen béns mobles o immobles, productes, servicis, activitats o funcions o gaudixen d'estos com a destinataris finals, siga quina siga la naturalesa pública o privada, individual o col·lectiva dels que els produïxen, faciliten, subministren o expedixen.

No tindran la consideració de consumidors o usuaris els que sense constituir-se en destinataris finals, adquirixen, emmagatzemen, utilitzen o consumisquen béns o servicis, a fi d'integrar-los en processos de producció, transformació, comercialització o prestació a tercers.

4. El que disposa esta llei serà aplicable als empresaris o professionals que operen per mitjà d'establiment permanent situat en territori espanyol o establits a Espanya, així com als empresaris o professionals establits en un altre estat, quan el consumidor amb el qual s'establix la relació estiga domiciliat a Espanya.

Article 2. *Comunicacions comercials.*

1. Les comunicacions comercials, incloent-hi la publicitat i la informació precontractual, a més dels requisits exigits en la legislació vigent, en particular en relació amb la veracitat i les comunicacions comercials deslleials, no hauran d'incloure a confusió el consumidor amb les activitats de tipus financer, i hauran d'evitar la utilització d'expressions pròpies d'este sector, com ara inversió, estalvi, rendibilitat, interès o equivalents.

2. En totes les comunicacions comercials s'informarà expressament, de manera clara i destacada, que els béns a través dels quals es realitze l'activitat no tenen garantit cap valor de mercat, així com, quan siga procedent, s'informarà de la mateixa manera sobre l'oferiment de revaloració o garantia de restitució.

Article 3. *Informació precontractual.*

1. Les empreses i professionals han de posar a disposició dels consumidors i usuaris, de manera comprensible, la informació rellevant, veraç i suficient sobre les característiques essencials del contracte, en particular sobre les condicions jurídiques i econòmiques dels béns objecte d'este. Entre altres, es prestarà informació sobre:

a) Nom, raó social, domicili complet i codi d'identificació fiscal o número d'identificació fiscal del responsable de l'oferta contractual.

b) Identificació individualitzada i característiques essencials dels béns oferits i si se'n fa entrega a l'usuari o,

si és el cas, destinació que se'ls dona i responsable de la seua custòdia, gestió o administració.

c) Import total del contracte, incloent-hi impostos, i desglossant de manera diferenciada els conceptes següents:

Preu del bé.

Preu complet que cobra l'empresa o professional pels seus servicis i forma de pagament.

Despeses de custòdia, quan siga procedent.

Qualsevol altra despesa que es repercutisca en el consumidor o usuari.

Costos addicionals per servicis, accessoris, finançament o altres condicions de pagament semblants.

d) L'import de l'oferta de restitució i, si és el cas, el compromís de revaloració.

e) L'obligació d'eleva el contracte a escriptura pública i indicació que les despeses d'atorgament d'escriptura seran a compte de l'empresa o professional i les de la primera còpia del consumidor.

f) L'obligació de l'empresa de constituir les garanties previstes en l'article 5 i la quantia de l'import garantit.

g) El caràcter vinculant de l'oferta per a l'empresa o professional, l'obligació de mantindre-la durant 15 dies durant els quals es prohibix la celebració del contracte i la prohibició de percebre qualsevol bestreta del consumidor durant el dit període, tal com es disposa en l'apartat 2.

h) Duració total del contracte i dates de les obligacions assumides per les parts.

i) Garanties addicionals oferides i risc econòmic dels béns comercialitzats.

j) Llengua o llengües en què podrà formalitzar-se el contracte, quan esta no siga la llengua en què se li ha oferit la informació prèvia a la contractació.

k) Legislació i tractament tributari aplicable al contracte.

l) Disposicions relatives a les reclamacions que puguen formular-se.

2. L'oferta contractual a què es referix l'apartat anterior, de caràcter vinculant per a l'empresa o professional, haurà de mantindre's durant almenys quinze dies naturals, durant els quals no podrà subscriure's el contracte, ni anticipar-se cap quantitat.

3. La informació prevista en l'apartat anterior es prestarà de manera gratuïta, per escrit o en qualsevol suport de naturalesa duradora que permeta la constància, conservació, reproducció i accés de la informació, i de la data de recepció d'esta pel destinatari, garantint, en els termes exigits legalment o reglamentàriament, l'accessibilitat de les persones amb discapacitat.

Article 4. *Contracte.*

1. Les estipulacions contractuals hauran de reflectir fidelment els drets i les obligacions de les parts en relació amb el que disposa esta llei i qualsevol altra disposició de caràcter imperatiu que siga aplicable i, en particular, el contingut de l'oferta vinculant, garantint, en els termes exigits legalment o reglamentàriament, l'accessibilitat de les persones amb discapacitat.

2. Els contractes es formalitzaran en escriptura pública, la qual reflectirà de manera clara i explícita en un sol contracte que incloga totes les operacions mercantils:

a) Tots els compromisos adquirits per les parts.

b) Els drets i obligacions de les parts en cada operació, incloent-hi tots els elements necessaris que determinen les condicions del contracte.

c) Les causes de nul·litat conforme a l'article 6 de la llei.

d) Indicació expressa que els béns a través dels quals es realitze l'activitat no tenen garantit cap valor de mercat.

3. Les despeses d'atorgament d'escriptura i les d'escriptures de modificació, aclariment, esmena i rectificació seran a càrrec de l'empresa o professional, les de la primera còpia a càrrec del consumidor i les de còpies successives a càrrec de qui les sol·licite. En qualsevol cas el consumidor disposarà de cinc dies previs a la firma per a consultar els termes de l'escriptura, incloent-hi la constitució de l'aval o garantia anàloga.

4. El notari que autoritza haurà de donar fe dels requisits de validesa del contracte, del compliment del que disposa l'article 3 d'esta llei, i de la data de la recepció pel consumidor de l'oferta contractual. El notari que autoritza haurà d'incorporar a l'escriptura pública testimoni de la constitució de les garanties previstes en l'article següent, de manera que en quede constància documental en l'escriptura pública. En tot cas, haurà d'entregar-se al client un exemplar del contracte degudament datat i firmat.

Article 5. *Garanties.*

Amb caràcter previ a la formalització del contracte, l'empresa haurà d'haver subscrit amb una entitat habilitada per a això una assegurança de caució, aval bancari o qualsevol altra garantia prestada per bancs, caixes d'estalvis, cooperatives de crèdit o altres establiments financers de crèdit que assegure individualment al consumidor la quantia de l'import de restitució oferit, i s'haurà d'entregar còpia de la pòlissa o resguard de la garantia al consumidor.

Estes garanties hauran de mantindre's durant tota la vigència del contracte. En cas contrari, siga quina siga la causa al·legada per l'empresa o professional, el consumidor estarà legitimat per a instar l'acció de nul·litat prevista en l'article següent.

Article 6. *Nul·litat dels contractes.*

Els contractes celebrats contravenint qualsevol de les disposicions d'esta llei, incloent-hi les relatives a les comunicacions comercials i informació precontractual obligatòria, seran nuls i estaran legitimats el consumidor per a l'exercici d'esta acció individual de nul·litat i les entitats a què es referix l'article 11 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil. Esta acció s'entén sense perjudici de les accions de cessació previstes en l'article 10 ter de la Llei 26/1984, de 19 juliol, General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris.

Article 7. *Prova.*

Correspon a l'empresa o professional la prova del compliment de les obligacions previstes en esta llei.

Article 8. *Infraccions i sancions.*

1. Constituïxen infraccions molt greus en matèria de protecció dels consumidors i usuaris l'incompliment de les obligacions imposades en els articles 2, 3, 4 i 5 d'esta llei.

2. Constituïx infracció greu la comissió d'una infracció lleu si durant els cinc anys anteriors a la seua comissió ha sigut imposada a l'infractor una sanció pel mateix tipus d'infracció. El termini indicat començarà a computar-se des del moment que s'esgoti la via administrativa relativa al procediment sancionador respectiu.

3. Constituïxen infraccions lleus l'incompliment de les obligacions relatives a les comunicacions comercials i informació precontractual establides en els articles 2 i 3, sempre que es tracte de simples irregularitats en el compliment d'estes que es duguen a terme amb caràcter merament ocasional o aïllat.

4. Les infraccions tipificades en els apartats anteriors seran sancionades per les autoritats competents en matèria de protecció dels consumidors i usuaris, d'acord amb el que preveu la legislació autonòmica que siga aplicable. Per a la determinació de l'administració pública competent caldrà ajustar-se al que disposa l'article 32 de la Llei General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris i la legislació autonòmica que siga aplicable.

5. El que disposen els apartats precedents s'entén sense perjudici de la legislació estatal, o autonòmica de caràcter comptable, fiscal i, si és el cas, econòmica, a la qual estiguen sotmeses les empreses incloses en l'àmbit d'aplicació d'esta llei.

Disposició addicional primera. *Aranzels notariais.*

El Govern aprovarà, en el termini d'un mes des de la publicació d'esta llei, els aranzels dels drets corresponents a la intervenció dels notaris en els termes que preveu esta llei.

Disposició addicional segona. *Mesures addicionals de suport.*

1. El Govern presentarà, en el termini d'un mes des de l'entrada en vigor de la llei, un informe que continga el balanç de les mesures adoptades pel Govern fins a l'entrada en vigor de la present llei en relació al mandat aprovat pel Congrés dels Diputats, en la seua sessió del dia 25 de maig de 2006, en defensa dels afectats pels processos concursals de les entitats Fórum Filatélic i Afinsa.

2. El Govern, en el termini d'un mes des de l'entrada en vigor de la llei, presentarà un pla de treball en què s'analitzen mesures addicionals de suport als afectats per la declaració de concurs de les empreses Fórum Filatélic i Afinsa Bienes Tangibles. En particular, per mitjà d'una millora de la línia ICO de bestretes a compte aprovada per Acord del Consell de Ministres de 27 d'abril de 2007, que amplie del 15 al 17,5 per cent i de 3.000 a 6.000 euros els límits previstos en el disseny actual de la línia.

Per a aquells col·lectius en situació d'especial dificultat econòmica els límits anteriors podran ampliar-se fins al 40 per cent de la quantitat reconeguda en el concurs, amb un límit màxim de fins a 15.000 euros. Per a determinar la situació d'especial necessitat econòmica caldrà ajustar-se a la concurrència dels factors següents, que hauran de considerar-se acumulativament:

a) Estar en situació de desocupació, jubilació o discapacitat o ser perceptor de prestacions econòmiques del sistema de Seguretat Social inferiors en el seu conjunt al salari mínim interprofessional.

b) Ser titular de béns i drets amb un valor determinat d'acord amb les regles de valoració de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre el Patrimoni, inferior a la quantia fixada com a mínim exempt en l'article 28.2 de l'esmentada llei. Per a calcular esta quantia no es computaran els drets reconeguts en els processos concursals de les entitats esmentades.

c) Ser perceptor, a l'efecte de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, de rendes brutes no superiors a 22.000 euros.

d) Estar al corrent en el compliment de les obligacions tributàries i amb la Seguretat Social.

3. El Govern, en el termini de sis mesos, elaborarà un estudi en què s'analitzen l'impacte de les mesures previstes en l'apartat anterior i les possibles alternatives que coadjuven a la devolució màxima possible als afectats per la declaració de concurs de les entitats Fórum Filatélic i Afinsa, en els exercicis econòmics corresponents entre els anys 2008 i 2011, col·laborant amb l'administració concursal per a facilitar una solució ordenada al procés concursal de les empreses afectades, a cost zero per a l'Estat.

A este efecte, l'Estat podrà admetre en adjudicació en recompensa de les quantitats que puguen correspondre-li com a crèdits concursals, béns mobles la liquidació dels quals pugua resultar complexa i dilatada en el temps.

Disposició transitòria única. *Període transitori.*

1. Esta llei serà aplicable als contractes la renovació expressa o tàcita dels quals es produísca després de la seua entrada en vigor.

2. Els contractes de duració superior a deu anys que a l'entrada en vigor d'esta llei tinguen un termini de vigència superior a cinc anys hauran d'adaptar-se al que disposa l'article 5 en el termini màxim de tres anys des de la seua entrada en vigor, llevat que les parts, en el dit termini, de comú acord, opten per resoldre el contracte i, si és el cas, negociar-ne un de nou en altres condicions. A falta d'acord de les parts sobre la distribució de les despeses de constitució de les garanties previstes en l'article 5, estes es distribuïran per la mitat.

3. El que disposen els apartats precedents no serà aplicable als contractes d'empreses que estiguen incurres en procediments concursals.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Es deroguen les disposicions addicionals quarta i quinta de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'Institucions d'Inversió Col·lectiva.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

1. Esta llei es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.1a, 6a, 8a i 13a de la Constitució espanyola.

2. Correspon a les comunitats autònomes, en el seu respectiu àmbit territorial, aprovar les normes de desplegament i execució d'esta llei.

Disposició final segona. *Règim supletori.*

En el que no preveu esta llei s'aplicarà la legislació de protecció dels drets dels consumidors i usuaris.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Esta llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 13 de desembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

21492 LLEI 44/2007, de 13 de desembre, per a la regulació del règim de les empreses d'inserció. («BOE» 299, de 14-12-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui veguen i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

Els principis que inspiren la present llei es fonamenten en el mandat de la Constitució Espanyola que, en l'apartat 2 del seu article 9, ordena als poders públics facilitar la participació de tots els ciutadans en la vida política, econòmica, cultural i social del nostre país, la qual cosa motiva el legislador perquè preveja la necessitat d'establir vies adequades que faciliten esta participació, especialment la d'aquelles persones que per circumstàncies diverses es troben en situacions de dificultat i exclusió social.

D'altra banda, estes persones particularment desfavorides, en situacions de marginació o d'exclusió, troben especials dificultats per a accedir al mercat de treball a causa de les seues carències socials, econòmiques, educatives i de qualificació laboral, amb la qual cosa l'exercici d'un treball, dret i deure de tot ciutadà consagrat en l'article 35 de la Constitució, presenta per a elles nombrosos problemes a causa de la desmotivació personal, el desconeixement o abandó dels hàbits socials i laborals bàsics, així com la carència de nivells educatius mínims i la falta d'adaptació professional.

Les transformacions que estan experimentant l'economia, la societat, els continus avanços tecnològics i els canvis en els hàbits laborals i en els sistemes d'organització de treball, acompanyat de la pèrdua de llaços socials i familiars, configuren algunes de les múltiples causes de l'exclusió social.

La relació amb el món de l'ocupació és un referent obligat a l'hora d'abordar els processos d'integració social. La població en edat laboral troba en l'ocupació no sols una font d'ingressos, sinó també l'origen de tota una xarxa de relacions socials que faciliten la integració.

Un tret comú a quasi totes les situacions d'exclusió social és la dificultat per a participar en els mecanismes habituals de formació i inserció laboral. Per això és essencial involucrar en la lluita contra l'exclusió social les diferents administracions públiques, dins dels seus àmbits de competències i mitjans, a través d'accions d'integració encaminades a potenciar la plena participació dels col·lectius afectats per esta situació.

L'eficàcia de les polítiques dels poders públics destinades a promoure l'ocupació i la lluita contra l'exclusió social dependrà de la capacitat que estos tinguen per a donar resposta a les dites situacions i per a implicar-se en les corresponents solucions. Este model de política social es basa fonamentalment en la incorporació de noves formes d'organització.

En l'àmbit comunitari cal ressaltar que un dels tres objectius globals de l'estratègia europea d'ocupació (EEO) és consolidar la inclusió social, previndre l'exclusió del mercat laboral i donar suport a la integració en l'ocupació de les persones desfavorides. Les directrius integrades establides sota les tres prioritats de l'EEO (oferta de mà d'obra; adaptabilitat; capital humà) presten una considerable atenció a la promoció d'un mercat laboral inclusiu.

En este sentit, la Comunicació de la Comissió Europea de 2005 sobre l'Agenda Social en la Unió Europea va anunciar la proposició per part de la Comissió Europea d'un Any Europeu (2010) de la lluita contra la pobresa i l'exclusió social. Eixe any servirà per a mesurar els progressos aconseguits durant la dècada per a posar de manifest l'especial vulnerabilitat dels grups de població amb més dificultats.

II

Com a nous models d'actuació en esta matèria es troben les empreses d'inserció, que constitueixen una tipolo-